

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

R E F E R A T

REPRESENTANTSKAPSMØTE

19. FEBRUAR 2013

Åpning

INNHOLDSFORTEGNELSE

Årskrift

	Side
Talerliste	3
Åpning	4
Godkjenning av møteinnkalling	4
Godkjenning av dagsorden	4
Godkjenning av forretningsorden	4
Valg av dirigent	4
Suppleringsvalg til Sekretariatet	4
Mellomoppgjøret 2013	5
Debatt.....	13
Avslutning	22
Navneliste	23

Er det noen som ønsker at jeg skal lese den opp? Det er det ikke, da er den godkjent.

Valg av dirigent

Der fremstår vi Gard Kristiansen, kan Representantskapet godkjenne det? Det kan vi, da er det valgt Gard. Da overtar jeg klubben til deg.

Gard Kristiansen

Takk skal du ha Gard. Da starter vi med Suppleringsvalg.

Suppleringsvalg til Sekretariatet

Vi har to suppleringsvalg til Sekretariatet. Jeg begynner med den første som er en erstatning i

FO-området i forbindelse med Ragnor Høgstad takk seg 12. november 2012.

Suppleringsvalg innføres i forbindelse med valg av leder og styre i sekretariatet.

Kan Representantskapet støtte seg til det? Det kan vi, da er Morten A. Ørskov valgt.

Det andre suppleringsvalget er representasjonen fra Fagforbundet. Morten Nord er blitt utnevnt som leder i sekretariatet.

Sekretariatet består av at Ole Morten valges som er representant nr. 4 i Sekretariatet.

Kan Representantskapet støtte seg til det? Det kan vi, da er Ole Morten valgt.

Da er vi ferdig med suppleringsvalgene. Neste sak på dagsorden er mellomoppgjøret i 2013.

Da forteller jeg at vi begynner med innledningen til Ragnor, så tar vi en pause etter det.

TALERLISTE

Høiland Steffen

Galaasen Ellen

Bongo Torbjørn

Toska Ove

Kvisvik Mimmi

Heimdal Venke

Johannesen Lene-Britt

Bersås Rolf

Jenssen Eva

LOs REPRESENTANTSKAPSMØTE TIRSDAG 19. FEBRUAR 2013

Åpning

Roar Flåthen:

Jeg ønsker foreløpig velkommen og vi starter med et kulturelt innslag. Det er vår velkjente trubadur Trond Henriksen fra Arbeiderbevegelsens arkiv og bibliotek som skal synte for oss. Vær så god Trond.

Da ønsker jeg hjertelig velkommen til Representantskapet. Jeg ønsker også statsminister Jens Stoltenberg og partisekretær Raymond Johansen hjertelig velkommen.

Godkjenning av dagsorden:

Som er:

Åpning.

Suppleringsvalg til Sekretariatet.

Sekretariatets innstilling til mellomoppgjøret 2013.

Kan vi godkjenne dagsorden? Det kan vi.

Godkjenning av forretningsorden:

Er det noen som ønsker at jeg skal lese den opp? Det er det ikke, da er den godkjent.

Valg av dirigent:

Der foreslår vi Gerd Kristiansen, kan Representantskapet godkjenne det? Det kan vi, da er du valgt Gerd. Da overlater jeg klubba til deg.

Gerd Kristiansens:

Takk skal du ha Roar. Da starter vi med formalitetene.

Suppleringsvalg til Sekretariatet:

Vi har to suppleringsvalg til Sekretariatet. Jeg begynner med den første som er en endring i FO etter at forbundsleder Rigmor Hogstad trakk seg 12. november 2012.

Sekretariatet innstiller konstituert forbundsleder Mimmi Kvisvik som varamedlem nr. 1 til Sekretariatet.

Kan Representantskapet slutte seg til det? Det kan vi, da er Mimmi Kvisvik valgt.

Det neste suppleringsvalget er representasjon fra Fagforbundet. Mette Nord er blitt statssekretær på statsministerens kontor.

Sekretariatet innstiller på at Geir Mosti velges som ny representant nr. 4 i Sekretariatet.

Kan Representantskapet slutte seg til det? Det kan vi, da er Geir Mosti valgt.

Da er vi ferdig med suppleringsvalgene. Neste sak på dagsorden er mellomoppgjøret i 2013.

Da foreslår jeg at vi begynner med innledningen til Roar, så tar vi en pause etter den.

Tilbake fra pausen, går vi i gjennom Sekretariatets forslag til tariffpolitisk uttalelse. Så blir det debatt og avstemming til slutt.

Hvis dere ønsker ordet underveis, så ligger det ta ordet lapper i mappene som dere har fått utdelt. Disse leverer dere opp til dirigentbordet.

Hvis dere ønsker å fremme endringsforslag, så ligger det forslagsark hos Kine.

Da skal du Roar få starte på din innledning, vær så god.

Mellomoppgjøret 2013

Roar Flåtten:

Takk for det. I februar for et år siden, husker dere hvor mange medlemmer vi hadde da? Den gangen hadde vi 880 000, i dag har vi 895 257 medlemmer. Dette er en økning på over 14 000 medlemmer. Noen av oss har sagt at vi bør ha som ambisjon å runde rundt 900 000 medlemmer til kongressen. Da må jeg nok appellere til at dere gjør en god innsats den perioden som er igjen. I tillegg vokser vi også blant ungdom, vi har nå 25 000 ungdommer under 30 år. Vi blir større og større når det gjelder studenter, omtrent 17 500 medlemmer. Jeg vil gjerne få takke dere der ute, fordi det er dere som gjør jobben hver dag ute på arbeidsplassene og lokalorganisasjonene, som greier å fremme tilslutning til dette fenomenale fellesskapet som LO er. Det er jo dette som er vår styrke, dette mangfoldet og at vi også er Norges største arbeidstakerorganisasjon. Det er det som gir oss kraft og innflytelse, så takk skal dere ha for den jobben.

Så skal vi vedta en skisse for mellomoppgjøret. Dette er en mellomstasjon i tariffoppgjøret. Da forhandler LO for privat sektor i prinsippet, og det er LO og NHO området som alltid er først, og det betyr at denne gangen er det dette området som er det såkalte frontfaget.

Tallene som Teknisk Beregningsutvalg (TBU) har kommet med, er en veldig god parallellitet. En kommer ut med 4% i hovedområdene. I fjor var det en prisvekst som kom vesentlig under prognosene som var 1,5% altså 0,8, dette gir da en god kjøpekraftsøkning også i 2012.

Lønnsveksten i 2012 var vesentlig lavere enn i 2011. Dette har noe med den situasjonen vi generelt har i Norge, og som jeg kommer tilbake til. Dere ser nå at det er med unntak av helseforetak Spekter, så ligger hovedområdene på 4%.

Det kan vi trekke en slutning av, frontfaget som sådan fungerer i aller høyeste grad når det gjelder samordning av lønndannelsen. De som har kritisert, og stilt spørsmål om frontfaget, bør se nøye på denne tabellen. 2012 ble preget av lavlønnsstilleg, minstelønnsatser og videreføring av reguleringsordningene. Vi har ikke tall for likelønnsutviklingen enda, så det kan jeg ikke si noe om. Profilen i fjor bygde også på dette med likelønn, for kvinner er stort sett lavlønnet i forhold til menn. Det er veldig mange som er glad for at Arve fikk løst opp pappapermsituasjonen i alle tariffområdene våre. Noen hadde dette fra før men ikke alle, noe som var et viktig skritt i denne sammenhengen.

Det andre er parallelliteten mellom hovedgrupper når det gjelder lønnsutvikling i dette tiåret er veldig tett. Som igjen er et bevis på at frontfagsmodellen og samordningen av lønnsdannelsen fungerer. Vi ser at reallønnsveksten har vært konstant i denne perioden. Vi er nok det eneste landet i verden, som i denne perioden har hatt en reallønnsvekst på over 30%. Det er mange som spør seg nå, om dette kan fortsette. Kan vi fortsette å være dette annerledes landet uten at vi får et tilbakeslag på ett eller annet tidspunkt.

Jeg synes det er relevant å stille dette spørsmålet, noe jeg ikke har svar eller fasit på, men kommer litt tilbake til dette.

Når det gjelder alle konfliktene vi hadde i fjor, så er det også en del av historien i 2012. Vi hadde mange store og små konflikter, særlig i offentlig sektor, stat og kommune. Vi hadde flere konflikter i privat sektor, som var vekternes konflikt, en konflikt for å heve statusen på en voksende bransje.

Vi hadde streik i private helseforetak, som handler om et rettferdig krav om lik pensjon på samme arbeidsplass. Vi har hatt streik innenfor offshoresektoren, som også handler om pensjonsspørsmål.

Men det er ingen tvil om at konflikten som startet i staten, er det mange som har stilt spørsmål ved om dette var nødvendig. Dette fikk følgekonsflikt i kommunal sektor og som det i ettertid ble en storkonflikt ut av. Dette har dannet grunnlaget for det som nå er satt i gang, og som er Holden 3. De skal gjennomgå hele forhandlingsstrukturen for frontfaget og evaluere dette. Dette er viktig for oss, så vi tar med oss det vi blant annet erfarte i fjor til Holden-utvalget, og får en ordenlig gjennomgang og kvalifisering av den lønnsforhandlingsmodellen vi har i Norge.

Hvis vi ser på utsiktene fremover, er vi i den situasjonen i Norge at vi har høy sysselsetting, lav ledighet og høy arbeidsinnvandring. Regjeringen har bidratt til å skape den økonomiske politikken med 350 000 nye arbeidsplasser siden 2005. Det er veldig bra, for det er ikke så mange andre som kan vise til slike resultater. Men utfordringen for oss er at 60 til 70% av sysselsettingsveksten er arbeidsinnvandring. Vi i LO ønsker våre kamerater fra Europa og andre land velkommen til å jobbe hos oss. Men vi har et ufravikelig krav, og det er at når de skal jobbe i Norge, skal de jobbe med norske lønns- og arbeidsvilkår. Dette er hele vårt utgangspunkt for å være positive til denne arbeidsinnvandringen. Dette handler mye om den jobben dere og vi gjør hver dag, blant annet om sosial dumping.

Vi har også en befolkningsvekst i Norge, som er en politisk utfordring Jens, fordi vi må sørge for å opprettholde en høy sysselsettingsgrad også i fremtiden som holder tritt med befolkningsveksten. Jeg mener det er en av de viktigste økonomiske basisene vi har i Norge, en høy sysselsetting blant menn og kvinner i det norske arbeidsliv. Dette må vi følge veldig nøye med på.

Vi har også en utfordring i arbeidsliver med at vi ikke er gode nok til å inkludere de som kommer til oss, for eksempel asylsøkere og våre nye landsmenn. Vi er ikke flinke nok til å integrere disse, og det er en altfor høy arbeidsledighet innenfor denne gruppen. Vi må bli flinkere til å inkludere de yrkeshemmede i arbeidslivet. Alt dette står på dagsorden i en IA-avtale- sammenheng. Vi jobber både i IA - og sammen med myndighetene - for å bli bedre på dette, men det er bare et eksempel på at vi også har utfordringer i det norske arbeidslivet.

Så er det dette som vi har snakket om på Representantskapene de siste årene – helt siden 2008. Det er finanskrisen som startet i 2008, og som har gått over til å bli en sosial krise - en arbeidsledighetskrise. En krise hvor de nasjonale statene er mer eller mindre i ferd med å gå konkurs. Det er kommet noen signaler på at det ser ut som man er på vei oppover igjen. Vi ser ingen lysning på arbeidsledigheten ute i Europa. I land etter land øker arbeidsledigheten - ikke minst blant ungdom. Flere land ute i Europa har ungdomsledighet på over 50%.

Det er ikke noe som er mer ineffektivt og destruktivt i et samfunn enn at det ikke er brukt for ungdommen, som kommer ut fra en utdanningsinstitusjon og er klar for å gjøre en jobb for samfunnet. Dette må vi ikke glemme, når vi tenker på hvordan vi har det i Norge - både i tariffpolitisk og andre sammenheng.

En annen ting som er blitt et faktum, og mer tydelig de siste årene, er en todeling av industrien og næringslivet. Det er veldig mye som går bra, høyt trykk innenfor energisektoren, olje og gass og vi leverer mye fisk. Vi har gjennom den økonomiske politikken kunnet fortsette å styrke de offentlige budsjettene, i motsetning til det som skjer ute i Europa. Mye av sysselsettingsveksten er ikke bare kommet i privat sektor med også i offentlig sektor. Offentlige virksomheter som har vært en del av en bevisst politikk, at man skal ha flere i eldreomsorgen, skolen og politiet, er nå et resultat av denne sysselsettingsveksten. Men det er noen bransjer som jeg bekymrer meg veldig over - treforedling er en sånn bransje. Der har vi hatt nedleggelse og konkurser, og vi vet at de bedriftene som er igjen sliter, og jeg er redd vi ikke har sett slutten på dette. Vi kan stille spørsmål om det er for høye lønninger som er årsaken? Er det fordi vi har dårligere produktivitet enn andre? Jeg mener hovedårsaken til at treforedling, aluminium osv. sliter nå, er en følge av den internasjonale finanskrisa og etterspørselen og prisene for en del av det vi lager og produserer har blitt lavere. Dette gjør at hele bransjen sliter, ikke bare i Norge, men også internasjonalt. Hvis vi tar aluminiumsbransjen, er ikke lønnskostnadene den store innsatsfaktoren i den bransjen. Den er kanskje 10 til 15%, mens energiprisene er 60% av innsatsfaktoren i dette området. Dette er også et bilde som vi skal ha med oss.

Derfor er det utrolig viktig at vi har fått levert rammevilkår for det kraftnæringenslivet, som er det siste, vi kaller dette CO2 påslaget, som man har på europeiske kraftpriser. Dette skal vi nå kvittere inn i positiv retning for norske bedrifter, fordi vi leverer stor sett bare fornybar energi til vår industriproduksjon. Det er bare Island og Norge som har en slik gunstig situasjon når det gjelder blant annet produksjon av aluminium og andre varer basert på fornybar energi. Det mener jeg vi alle skal være litt stolte av at vi har dette utgangspunktet. Men det er så utrolig viktig at vi greier å videreutvikle disse arbeidsplassene og bedriftene i Norge. Alternativer er jo å produsere det samme i andre land, som har et helt annet utgangspunkt når det gjelder miljø og utslipp. Når jeg sier dette, er det fordi det er mange andre ting enn direkte lønnskostnader som betyr noe i vår konkurranseevne. Vi ser at NHO spesielt og Norges Bank ensidig fokuserer på timeprisene, disse ligger nå ca 60% høyere i Norge enn hos våre handelspartnere, det betyr ikke at vi ikke er produktive. En av årsakene til at vi kan ta ut mer i lønn i Norge enn en del andre land, er jo fordi vi har en høy produktivitet i det norske samfunnet, og vi skal også ha vår del av verdiskapingen. Men vi skal selvsagt bekymre oss over situasjonen som er knyttet til det todelte næringslivet. Vi kan også konstatere når det gjelder produktiviteten, hvis vi ser hva vi produserer pr time i forhold til andre land, er vi 35% mer effektive enn Europa. Vi har 42% høyere produktivitet enn Finland, også høyere enn både Sverige og Danmark, så vår produktivitet er av verdens beste. Hvorfor er det sånn, jo det er fordi vi alltid i næringslivet har vært villig til omstillinger. Vi har vært villig til å ta i bruk ny teknologi, villig til å ta i effektivisering osv, som har vært en viktig faktor for at vi er så produktive. Dette er helt nødvendig for at vi skulle kunne overleve i Norge med næringsvirksomhet, og for at bedriftene skal kunne videreutvikle seg. Jeg synes det er viktig å vektlegge andre parametere, nå vi skal diskutere norsk produktivitet, ikke bare ensidig fokusere på lønnskostnadene.

Det er et annet bilde, som dere er like klar over som meg. Vi har for mange år siden innsett at det ikke er mulig med det norske kostnadsnivå å konkurrere med kineserne og lavkostlandene.

Det er relativt mange år siden vi sluttet å produsere skjorter i Norge, fordi man kunne importere råstoffet billigere enn det dette kostet å produsere disse i Norge. Det gjelder mange bransjer. Det kommer nok til å skje omstrukturering i norsk næringsliv fremover også, men sånn har historien til norsk næringsliv vært, dette er heller ikke noe nytt. Derfor er det viktig at vi satser på det vi er gode på, der vi har fortrinn, naturgitte forutsetninger, som vi har mange og mye av i Norge. Kronekursen er et problem for mange av disse bedriftene. Høy kronekurs er relatert til den gode økonomien som er i Norge. Det er selvsagt et ansvar som Norges Bank har, de må gjøre det de kan for å holde kronekursen nede. Vedvarende høy kronekurs er vanskelig for mange av bedriftene våre.

Jeg sier det sånn, fordi vi også må ha et realistisk bilde på hvordan verden ser ut ute hos medlemmene våre. Det er mange områder, de fleste går veldig bra, men vi må ha tanker for de områdene som ikke går så bra.

Det er en ting Jens, som jeg vil rette pekefingeren på nå. Det er enkelte bransjer som vi ser sliter veldig, treforedlingen er nevnt, dette bør vi ha en viss bredskap på, både i revidert og i budsjettssammenheng. Dette for å følge nøye med på om det er mulig å gjøre tiltak hvis det skulle bli nødvendig. Det skal ikke bli borte så mange flere bedrifter innen for treforedling, før vi får et grunnleggende problem, det er at vi skal avvirke skogen vår, vi skal ha plasser å levere tømmeret, for videreforedling og verdiskaping. Dette begynner det å spøke for, derfor er dette en alvorlig situasjon.

Når det gjelder likelønn, utjevningen mellom menn og kvinner går langsomt, men det går den rette veien. Vi har ikke fått tallene for i år enda, men det er ikke noen tvil om at en av årsakene til det er det kjønnsdelte arbeidslivet. Det er mange som reagerte når Sigbjørn Johnsen sa at vi måtte jobbe 100 timer mer, fordi vi kom dårlig ut på internasjonale statistikker når det gjelder arbeidstid. Han har aldri ment at vi skal øke den ukentlige arbeidstiden i loven, eller i tariffavtalen. Han har påpekt noen helt grunnleggende ting, og det er at vi har alt for mye deltid i mange bransjer. Som et eksempel, jobber 4 av 10 kvinner deltid, i kommunal sektor sies det at andelen blant kvinner er oppe i 75%. Det er klart at mange av disse ønsker å jobbe mer, dette har vi hatt på dagsorden veldig lenge. Vi trenger denne arbeidskraften, og det handler om å legge til rette for arbeidet på en måte så flere har mulighet til å få heltid. Det er viktig det som er satt i gang nå, både i diskusjonen vi har med regjeringen, og alle tiltakene som er satt i gang der når det gjelder å styrke retten til heltid. Det som Jonas Gahr Støre gjorde i samarbeid med oss i LO, med å sette arbeidstid og deltidsproblematikken på dagsorden, som tør stille spørsmål om måten å organisere helsesektoren i den sammenhengen, er viktig. Går man inn i det rommet må man ta noen harde tak. Det er en del grupper som er nødt til å være med på noe, som de ikke har vært villig til før, for å få dette til.

Det man gjorde i kommunal sektor, Jan, var at alle forbundene sammen med KS lagde en felles plattform for å ta tak i problemet. Det er grunnleggende viktig, og det gjør at vi har kommet ganske langt i dette arbeidet, det er et stykke igjen til målet. Jeg har aldri vært så positiv til at vi kan få til noe på dette området, som nå. Når Sigbjørn Johnsen sier at vi skal jobbe 100 timer mer, er det ett av problemene. Det andre er at vi fortsatt har for mange som står utenfor arbeidslivet, som vi vet vil inn i arbeidslivet. Det kan være de med uførepensjon som gjerne vil tilbake i arbeidslivet. Jeg møter mange av mine tidligere kamerater på Kongsberg, som sier til meg at de gjør alt de kan for å komme seg tilbake, det å være ufør er ikke en god situasjon. Et av problemet er uføresystemet, som er ganske rigid.

Det kan for mange være vanskelig å komme inn i det, og har man først kommet inn, bør man helst ikke ut av det igjen, for da skal man igjennom samme mølla igjen. Jeg ser frem til at man får en uførefor reform som kommer i 2014. Den vil bli mer fleksibel, også for den enkelte. Muligheten til å komme seg tilbake og prøve seg i arbeidslivet. Går det ikke er det en trygghet å vite at de kan få tilbake uføretrygden, uten å gå igjennom samme mølla igjen. Det er mange ting vi kan gjøre med regelverket, for å få dette bedre. Tenk på alle de yrkeshemmede som gjerne vil bidra i samfunnet og arbeidslivet, og som har problemer. Der har vi gjort en spesiell innsats gjennom IA-avtalen, og i samarbeid med Administrasjonsdepartementet, hvor det er satt i gang stimulerings tiltak. Dette er også en del av problematikken, ved at vi skal jobbe 100 timer mer.

Den nye pensjonsreformen, hvor det stimuleres og tilrettelegges for at folk skal kunne stå lenger i jobb, ser vi allerede nå at folk står lenger. Vi lever lenger og er friskere når vi er 60 år i dag enn vi var før. Et fleksibelt og tilrettelagt arbeidsliv som gir de mulighetene, og er nødvendig for at vi skal komme lengre i denne sammenheng.

Vi har snakket litt om samordning. Det er ikke noen tvil om at den norske lønnsmodellen om samordning, er et utrolig viktig element i den økonomiske politikken, der skiller vi oss ut i fra veldig mange land, de aller fleste. Vi har denne partsstyrte lønnsmodellen, dette treparts forholdet og den norske modellen i denne sammenheng. Da er frontfagsmodellen og samordning et utrolig viktig element i denne relasjonen.

Vi setter jo standard for alle uorganiserte og alle andre gjennom denne samordningen. Det viser tallene, når vi sammenligner med hovedgruppene at dette fungerer. Det betyr at andre også må bidra til denne kollektive fornuften. Nå ser vi at finansnæringen har en lønnsutvikling som er lavere, noe som skyldes situasjonen der, blant megler ect. Vi må fortsatt rette en pekefinger mot topplederskifte, de må også være med på dette, hvis vi skal få dette til å fungere. Vi må ha en økonomisk politikk og arbeidsmarkedstiltak som en del av det hele. Norges bank må gjøre det de kan, for å dempe den sterke veksten i kronekursen, som for mange virksomheter er drepende.

Vi har signalisert et annet punkt, som er pensjon, spesielt i privat sektor. Jeg har tatt meg den frihet å si at pensjonen bør sette på dagsorden i 2014, det er dere som skal bestemme dette til neste år, men dere får ta dette som et råd fra meg. Jeg gir dette rådet fordi, pensjonsspørsmålet i privat sektor er uoversiktlig, det er store forskjeller og utviklingen går ikke i den riktige retningen. Vi gjorde et kjempeløft i 2004, da vi fikk en lovbestemmelse om at alle i privat sektor skulle ha tjenestepensjon. Da løftet vi 600 000 arbeidstakere inn i en form for tjenestepensjon. Det vi har sett er at minimumsordningen som ligger til grunn for veldig mange, på de såkalte ytelsesbaserte ordningene i privat sektor, blir det bare færre og færre av, de fleste er lukket. Dette har noe med at bedriften må balanseføre de fremtidige forpliktelsene, og det går utover egenkapitalen. Det kan også være andre årsaker. Vi har jobbet lenge med å få til et regelverk rundt pensjoner i privat sektor, for å kunne se mulighetene for mer kollektive og brede ordninger.

Eystein Gjelsvik, har sittet i Banklovkommissjonen i mange år og gjort denne jobben for oss. Nå har dette regelverket kommet. Vi har fått muligheten til å sette dette på dagsorden, for å få ryddet opp i dette rotet, ryddet i ulikheten og få samordne pensjonsspørsmålene på en bedre måte i privat sektor. Det er ikke slik at vi har som mål, når vi skal harmonisere pensjoner i privat sektor mot offentlig sektor, så er det mange som mener at offentlige pensjoner bør reduseres.

Når vi har vært villig til å ta diskusjonen, også om offentlig pensjoner, har det ikke vært med utgangspunkt i at pensjonene skal bli dårligere. Det er med utgangspunkt i en tilpasning til en folketrygd. Det er også skjevheter i pensjonssystemet i offentlig sektor. Fagforbundet har mange medlemmer som nødvendigvis ikke kommer så veldig godt ut av dette i offentlig sektor. Det er ikke bare bra der heller, men det er ikke dette vi snakker om i 2014, da snakker vi om privat sektor. Jeg mener det er så mange gode argumenter for å bringe dette inn i tariffoppgjøret, for bredere ordninger som partene kan styre. Da får vi mer pensjon for pengene, vi får kontroll over midlene som skal forvaltes sammen med arbeidsgiverne og vi får mer oversiktlige ordninger. Jeg mener dette fordeler både for arbeidsgivere og arbeidstakere, men jeg må konstatere at vi ikke har greid å overbevise arbeidsgiverne om at dette er en fordel for dem. Vi snakker med arbeidsgiverne om å forberede dette, og jeg er ikke sikker på om det blir en stor diskusjon i mellomoppgjøret, men vi har en dialog.

Kravet er likt det som lå til grunn i fjor, fortsatt sikre kjøpekraften. Noen lurer på om dette er noe mål, når vi hadde en kjøpekraftsøkning på over 3% i fjor, men husk det er ikke alle som får 4%. I næringslivet som jeg har snakket om i dag, hvor det går dårlig, får de det generelle tillegget og ikke noe mer. For de 4% må man ha minst 2% i lønnsutvikling i det lokale lønnsystemet, hvis man skal henge med på 4%. Dette bildet må vi ha med oss, når det sies at sikring av kjøpekraft må være en grunnleggende faktor.

Vi må ha lavt- og likelønnsprofil på sentralt og lokalt avtaletillegg. Det er bare vi som kan stå på barrikadene for de lavtlønnede, det har vi vist fra oppgjør til oppgjør. Det er vi som setter dette på dagsorden og får resultater. Det gjør at forskjellene ikke blir for store mellom de lavtlønnede og høyt lønnede. Det er tariffavtalenes garantibestemmelser og den måten vi profilerer lønnsoppgjørene på, som gjør at vi greier å holde den kontrollen. Dette må vi gjøre hvert eneste år, ellers blir forskjellene større, veldig store ganske fort, dette er vår jobb.

Politikk er viktig, Det er det ikke noe tvil om, hvis vi skal gjennomføre det vi er opptatt av i tariffoppgjørene, og ha politisk innflytelse og en sterk fagbevegelse. Det er viktig at vi har tilslutning, og at vi er en del av et felleskap som får større og større tilslutning i det norske arbeidslivet. Dette er i seg selv veldig positivt og viktig for oss, det samme er politikken. Ikke glem at høyresiden er et parti og partier som er med arbeidsgiverne. De prøver å skape et annet inntrykk, men det er ikke noe tvil at de lytter først og fremst på arbeidsgiverne.

Se hva som har skjedd med sosial dumping. Klagen til ESA over at Norge følger ILO 94, er sendt tilbake, så nå legges denne til grunn ved offentlige anbud. De klagde på ID-kort i bygg- og anleggsbransjen inn til ESA, det er sendt tilbake. De gikk til retts sak mot den norske stat når det gjaldt Allmenngjøringsinstituttet vårt, i forhold til allmenngjøringsvedtaket for verftene på Vestlandet. Den er også sendt tilbake til den norske rettsinstansen igjen, med noen kommentarer. Vi har vunnet alle rettsinstansene så langt, også etter at de ble sendt tilbake. Jeg skylder å si at den saken ligger fortsatt i Høyesterett. Vi føler at vi har gode argumenter, og det er gjort en kjempejobb fra våre og regjeringens advokater. Vi har stått sammen i alle disse sakene, mot arbeidsgiverne. Dere husker vel at arbeidsgiverne var veldig for vikarbyrådirektivet. Dette ville de ha, for de mente at alle de forankringene vi har i dagens lovverk, med hvorfor og når vi kan bruke innleie, arbeidsmiljølovens bestemmelser § 14 kunne vi ikke fortsette med. Dette bidrar til å skape en stor usikkerhet ute i våre rekker. Denne saken ble tatt opp i Sekretariatet. Vi anbefalte regjeringen å si nei, så var det fordi det heftet så mye usikkerhet rundt hva en implementering av dette direktivet vill få for følger.

Sekretariatet sa en ting til: Hvis dette direktivet blir implementert, så stilte vi en rekke krav til dette. Ett absolutt krav var nettopp at lovverket som vi har i § 14 i arbeidsmiljøloven skulle være en forutsetning for å kunne fortsette.

Vi ville ha en rekke andre ting, som likebehandlingsprinsippet, krav om innsynsrett for de tillitsvalgte, drøftingsplikt, innleievirksomhet og soledaransvar for innleiebedriften. Alt dette har regjeringen levert ved implementeringen. Det er forskjell på å implementere direktiv på arbeidsgivernes premisser, hadde dette skjedd hadde alle skeptikerne fått rett, og vår bekymring vært berettiget. Jeg mener at dette er et godt eksempel på faglig politisk samarbeid. Hvem er det nå som bekymrer seg for vikarbyrådirektivet, fordi det er for dyrt, og de må betale de innleide den samme lønna som de har i den bedriften de er innleid i. Det er arbeidsgiverne som ville ha dette direktivet. Vi har også der vunnet en seier, selv om utgangspunktet var litt annerledes. Det er denne måten vi jobber på, og denne måten vi har innflytelse på politisk, bruke det faglig politiske, samarbeide med den rødgrønne regjeringen, og de leverer. Jeg mener at det skal du og dine Jens ha all ære for, at dere leverer på den måten dere gjør, ikke minst i området med sosial dumping. Vi har fått alt vi har bedt om, men vi kommer stadig på nye ting.

Et område er forenkling av allmenngjøringsloven. Departementet har hatt dette til gjennomgang og utredning. Vi vil ha kollektiv søksmålsrett for lokale fagforeninger, vi ønsker at det settes begrensninger innenfor bygg- og anleggsbransjen, så det ikke kan være flere enn 3 ledd i leverandørkjeden, for å få mer kontroll. Vi har fortsatt en rekke ting som vi ønsker å få levert knyttet til dette.

Vi hadde konferansen om krafttak mot utleie forrige uke, som forøvrig var veldig godt besøkt, det var hele nesten 300 tillitsvalgte som deltok, fenomenalt. Det beviser hvor stor interesse det er for dette området. Der sa jeg, at vi selvsagt skal være pådriver for å forenkle allmenngjøringsloven, men vi må samtidig være den største forsvarer av Allmenngjøringsinstituttet. Det er dette verktøyet vi har, nettopp for å motvirke, stor arbeidsinnvandring og sosial dumping i de områdene dette gjelder. Ute i Europa, arbeidsgiverne og de borgelige, hva vil de ha, jo de vil ha en offentlig minstelønn som alternativ. Vi må stå på for å kjemper for dette fenomenale verktøyet vi har fått, der hvor det er tariffavtalene og lønns- og arbeidsvilkår som skal legges til grunn. Dette er noe av det viktigste verktøyet vi har i tillegg til tariffavtalen. Dette skiller oss ut i forhold til hva som skjer ute i Europa.

Hva tror dere medlemmene til Erna hadde tjent i renholdsbransjen, hvis vi ikke hadde hatt Allmenngjøringsinstituttet? Nå er de garantert minst 150 kroner i timen. Hvis arbeidsgiverne og de borgelige hadde fått bestemt en offentlig minstelønn, hadde lønnen vært på 60 til 70 kroner i timen, garantert. Vi har en jobb å gjøre men å forsvare det vi har. Arbeidsmiljøloven er et slikt område. NHO og de borgelige angriper oss hele tiden på arbeidstidskapittelet og innstillingsretten, som gir oss rett til å være med å bestemme arbeidstidsordninger som avviker fra arbeidsmiljølovens grunnleggende bestemmelser, både i offentlig og privat sektor. Dette irriterer arbeidsgiverne, og ikke minst NHO at vi har denne innflytelsen. Dette vil de flytte ut til de lokale tillitsvalgte ut på den enkelte arbeidsplass.

Da vet vi hvilken byrde og problem dette vil bli for de tillitsvalgte, hvis vi ikke hadde et system som kunne håndtere dette i en større sammenheng. Vi har selvsagt et ansvar for å lage arbeidstidsordninger som er til å leve med, ikke bare i en uke eller to, men i hele det yrkesaktive livet. Vi skal ha arbeidstidsordninger, som gjør at det fortsatt går an å være småbarnsforeldre, og fungere både i jobb, i samfunnet og hjemme.

Vi kan ikke lage arbeidstidsordninger som er basert på at man må hente sykepleiere fra Sverige eller andre land, som er her i en kortere periode, og som jobber langt utover det som er forsvarlig. Dette er en jobb som vi må ta alvorlig, derfor har vi denne mulighet for å sikre dette. Vi godkjenner veldig mange ordninger, både i privat og offentlig sektor. Vi er på ingen måte bremseklossen, den påstanden de borgelige og til dels NHO kjører, er at dagens arbeidstidsbestemmelser og arbeidsmiljøloven er rigid, gammeldags og en bremsekloss, dette er bare tull. Tenk på alle våre kamerater som jobber døgkontinuerlig, og alle de som er på jobb når vi andre har fri, som stiller opp for arbeidsgiverne når det er nødvendig. Jeg ser på Atle Tranøy, når det er mye å gjøre på Aker eller Stord eller hvor som helst med leveringsfrister, så jobber de på spreng for å løse situasjonen. Hvis jeg hadde spurt arbeidsgiverne i disse bedriftene, om de har problemer med at arbeidstakerne ikke stiller opp. Det svarte jeg får da er, at de stiller opp når det er nødvendig og står på for arbeidsplassen sin. Det er en myte som de borgelige prøver å skape, om at vi har et lite fleksibelt arbeidsliv i Norge. De vil endre loven, men hva skal de endre på? De vil fjerne forankringene som gjør at vi faktisk har krav på ubekvemtillegg og overtid. I loven som ble lagt i skuffen i 2005, var det et forslag om å kunne avtale daglig eller ukentlig arbeidstid på 13 timer, uten overtidsbetaling. Når Vibeke Madsen i Virke, vil endre normalarbeidsdagen til kl. 21.00, er det fordi de vil slippe ubekvem- og skifttillegg. Dette er økonomisk betonet, mye av dette maset om fleksibilitet. Vi skal selvsagt være villig til å diskutere reelle problemstilling, knyttet til arbeidstid ect, men ikke med det utgangspunktet de har i denne sammenheng.

Et annet område som er en del av diskusjonen nå, er skatter og avgifter. Hvorfor er dette så viktig? Hvorfor kan de rikeste få 1,3 millioner hver i skattelette? De gjør jo så mye bra ellers. De betaler skatt fordi de har ansatte og driver virksomheten, da er det vel ikke så farlig at de slipper litt unna den personlige beskatningen, dette brukes som argumentasjon. Det skapes også inntrykk av at formueskatten hindrer enhver økonomisk vekst ute i bedriftene. Vi har også sagt, det kan være ting i formueskatten det går an å diskutere, som virkningen for investeringer i små og mellomstore bedrifter. Det er noe annet enn å fjerne formueskatten som er 15 milliarder på statsbudsjettet. Husk, hvis vi ser til Europa og på hvorfor vi er et annerledes land, så er det ikke bare fordi vi har olje, gass, fisk og skog osv., det er fordi vi fører en økonomisk politikk også. Vi har et velfungerende skattesystem. Den viktigste finansieringskilden for at vi har et helsevesen, skole, rett til barnehager, eldreomsorg osv., som vi setter pris på og gjerne vil ha enda bedre. Det skulle bare mangle om ikke de 500 rikeste i landet ikke kunne være med på å betale litt inn i denne kassa. Det er ganske frekt når Erna Solberg tar LO til inntekt for å fjerne formueskatten. Det kan i beste fall bare illustrere hvor dårlige argumenter de har.

Jeg får avslutte med å si: Når jeg oppsummerer den politiske delen, så har vi vært veldig heldig i snart 8 år, ikke minst når finanskrisa kom. Vi hadde Jens som statsminister, en rødgrønn regjering som har samarbeidet og lyttet til oss og dette har vært en viktig faktor i denne perioden. Nå står vi ovenfor en situasjon, hvor det skal velges på nytt. Det er ingen tvil om at den politiske situasjonen vi står ovenfor nå, er litt usikker, den gir ikke nødvendigvis for alle, den optimismen som man kunne tenke seg. Mitt budskap er, dette slaget er overhode ikke over. Greier vi å overbevise våre medlemmer som i 2005 og 2009, at det er bedre med en rødgrønn regjering og politikk enn med borgelig. Da kommer disse meningsmålingene som vi har sett den siste tiden til å bli vesentlig annerledes. Når de rødgrønne begynner valgkampen for fullt, kommer også dette bildet til å snu seg. Her er det bare å brette opp armene, stå på. Kongressen skal være ett politisk verktøy, også på vei mot valgkampen. Det vil bli gode diskusjoner, det er jeg helt sikker på, men nå skal vi først gjennomføre et mellomoppgjør.

Jeg vil nå legge frem Sekretariatets enstemmige skisse til behandling. Takk for meg.

Gerd Kristiansen:

Takk skal du ha Roar. Da tar vi en pause frem til kl. 11.30. Så starter vi med debatt, og dere tegner dere i pausen.

Debatt:

Gerd Kristiansen:

Da kan vi starte igjen. Jeg regner med at ingen av dere vil at jeg skal lese opp de 6 sidene i forhold til Tariffpolitisk Uttalelse. Vi skal gjøre et vedtak på hovedlinjene til mellomoppgjøret. Den er delt inn i 7 punkter: Forhandlingsgrunnlaget, reforhandlingsklausulen, hovedutfordringen, krav til den økonomiske politikken, inntektsutvikling i 2012 og utsiktene for andre avtaleår, pensjon, krav til lønn og til sist forhandlingsfullmakt.

Vi går nå over til debatt. Jeg har fått inn en del som har ønsket ordet. Vi setter nå relativt fort strek, så meld dere på under Steffen Høiland sitt innlegg, som er den første som har bedt om ordet. Vær så god.

Rep. nr. 30 - Steffen Høiland, Fellesforbundet:

Takk skal du ha Gerd. Kjære kamerater, og Roar for en fin innledning. Du er innom veldig mange viktige ting. Jeg synes det er viktig med erkjennelsen om at det går bra i Norge. Vi har hatt en god reallønnsvekst og en god utvikling. Arbeidslivet fungerer stort sett bra, og vi skal ta vare på den samordningen frontfagsmodellen i lønnsoppgjørene fremover. Vi må bevare et arbeidsliv hvor faste ansettelses og sterke fagforeninger er bærebjelken. Det var fint å se statsministeren her i dag, for da vil jeg si at regjeringen og LO har jobbet sammen for å bevare den modellen siden 2005. Det blir en glede å gå inn i valgkampen, når vi har verdens beste regjering. Jeg har aldri hørt om en regjering som har levert så mange gode resultater, etter krav fra fagbevegelsen, dette har bidratt til å styrke oss.

Det som jeg ville snakke litt om er lavtlønnsproblematikken. Roar var inne på det og jeg føler at selv om mye er blitt oppnådd på dette feltet, treffer vi ikke alltid godt nok. Satsing på lavtlønn har vi oppe nesten hver gang. Vi har alltid gode inntensjoner på dette feltet, men spørsmålet er om resultatene er gode nok. Treffer vi alle de gruppene som fortjener dette. Det er mange som ikke fanges opp av modellene våre. Det er mange som ikke har lokale forhandlinger, det er faktisk sånn at veldig mange får det sentrale tillegget, som Roar var inn på og det er det. Jeg mener at LO sentralt må ta et grep her. Vi må være sterkere sentralt på lavtlønn. Det er vi her i dag som vedtar uttalelsen, og jeg synes vi kan skjerpe den litt der. Detter er en kamp vi må ta hvert eneste år, hele tiden og det innebærer en prioritering. Skal man satse på lavtlønn, så innebærer det at noen nødvendigvis får mer enn andre. Det må vi være villig til og solidariske nok til å si at der er greit. Jeg kunne tenkt meg at vi sa at hele rammen på dette oppgjøret brukes på de som er på under 80% av gjennomsnittelig industriarbeiderlønn. Jeg har levert et lite endringsforslag.

Det er etter andre avsnitt på s. 6 ett tilleggsforslag: LO erkjenner de store utfordringene som ligger i å treffe godt med lavtlønnsprofilen. LO ønsker derfor å skjerpe lavtlønnsprofilen i årets mellomoppgjør.

Videre må de modellene som brukes for å fordele lavtlønns tillegg vurderes med den hensikt å bedre treffsikkerheten til lavtlønns tilleggene. LO vil vurdere om bedriftsvis lavtlønns tillegg kan være hensiktsmessig i denne sammenhengen. Jeg håper forhandlingsdelegasjonen og Sekretariatet kan ta det med seg i denne uttalelsen. Takk.

Gerd Kristiansen:

Da har jeg fått inn flere talere på lista, jeg referere lista for dere.

Ellen Galaasen, Torbjørn Bong, Ove Toska, Mimmi Kvisvik, Venke Heimdal, Lene-Britt Johannesen, Rolf Bersås og Eva Jenssen.

Finnes det flere forslag i salen? Vi har fått ett, er det flere som kommer til å levere forslag? Kan dere levere disse mens Ellen Galaasen er på talestolen. Vi setter strek etter at hun er ferdig.

Rep. nr. 40 - Ellen Galaasen, Fellesorganisasjonen:

Hei, godfolk, jeg kommer fra FO. Kjære Representantskap og alle andre. Takk for bred og god innledning Roar. Vi skal bygge og vi skal trygge, det sang vi i stad og to tomme hender har skapt alt vi ser og en kropp som ikke orker mer, ble også sunget i stad. Den nordisk og norske velferdsstaten er under press, solidariteten er under press. Det finnes kroppar som ikke orker mer. Vårens vakreste eventyr som vi nå går inn i, er med på å trygge å bygge, fordi samordningen mellom partene i arbeidslivet stabiliserer samfunnet. En viktig del av velferdsstaten er en gruppe av arbeidstakere som har investert for seg selv og samfunnet med å ta høyere utdanning. En investering som koster og som dessverre ikke gir den uttellingen det fortjener gjennom et livsløp. Likelønnsutfordringen er størst for utdanningsgruppen som har mellom 2 til 4 års høyere utdanning. Våre medlemmer, barnevernspedagoger, sosionomer, vernepleiere og velferdsvitere finnes overalt i velferdsstaten. Noen definerer oss som bakke eller nærbyråkrater.

Det betyr at vi er yrkesutøvere som jobber direkte med folk, har kjønnsvurderinger som en vesentlig del av jobben vår og ansvar for å utforme velferdstjenestene i praksis. Vi har makt og kontroll i møte med velferdstjenestens brukere. La meg nevne, barnevernet, NAV, sosiale tjenester og tjenester og levekår til utviklingshemmede som eksempler. Vi sitter ikke med kontroll over ressursene, dette er det politikerne på ulike nivåer som har ansvaret for å fordele. Fagbevegelsen sitt utrettelige arbeid er med i påvirkningen av dette. Noe vi jobber for å påvirke, baserer seg på erkjennelsen av at godt faglig arbeid forutsetter høye krav til innhold i utdanningen vår. Den kompetansehevingspolitikken som er hos arbeidsgiverne og i virksomhetene, høye krav til ledelse og styring, oppfølging og veiledning av de ansatte, lønn, gode arbeidsbetingelser og andre goder.

Den høye produktiviteten i samfunnet skjer også i offentlig sektor. Vi synes det er rimelig at vi nå foran mellomoppgjøret løfter de kvinnerike yrkene i offentlig sektor med krav til høyere utdanning. Dette er kompetanse som velferdsstaten trenger. Kommunene trenger stadig flere fagfolk, med høyere utdanning.

Vi vil ikke ha kroppar som ikke orker mer, vi vil at folk skal bli og leve lenge og lykkelig i landet. Da er likelønn sentralt, og vi støtter formuleringen som ligger i tariffdokumentet, som omhandler de med høyere utdanning og vil være med på å sette makt bak kravene. Takk.

Gerd Kristiansen:

Takk skal du ha Ellen. Jeg skal referere de forslagene som vi har fått inn.

Første forslaget er i fra Rolf Bersås, Rogaland. Han skriver: Hovedlinjene for mellomoppgjøret for 2013, må ikke redde grunnen for samordnet oppgjør for 2014 og 2016. Det må Representantskapet i 2014 og 2016 ta stilling til. Kan legges inn under punkt 7, forhandlingsfullmakt.

Så er det et forslag fra Steffen Høiland, Fellesforbundet: Tillegg til andre avsnitt side 6, i avsnittet om lønnsfordeling. LO erkjenner de store utfordringene som ligger i å treffe godt med lavtlønnsprofil, derfor ønsker LO å skjerpe lavtlønnsprofilen i årets mellomoppgjør. Videre må de modellene som brukes for å fordele lavtlønns tillegg vurderes, med den hensikt å bedre treffsikkerheten til lavtlønns tilleggene. LO vil vurdere om bedriftsvis lavtlønns tillegg kan være hensiktsmessig i denne sammenheng.

Så er det et forslag fra Venke Heimdal, EL & IT Forbundet: Stryk fra 67 års alder, under punkt 5, siste avsnitt linje 2.

Så er det et forslag fra Ove Toska, EL & IT Forbundet: Det gjelder punkt 13, den økonomiske politikken, omskriving og tillegg til siste avsnitt. Bankene har varslet økte renter med bakgrunn i regjeringens krav om økt soliditet. Dette er særdeles unusikalsk for en bransje som har rekord høy inntjening, og er tilgodesett med særdeles gunstige rammevilkår. Økte renter virker usosialt og gir grobunn for en ytterligere rekordhøy kronekurs.

Dette er av stor betydning for industrien, og må tillegges stor vekt på fremover av myndigheter og Sentralbank.

Det var de 4 forslagene som vi har fått inn. Det er ingen flere som har tegnet seg på talerlista. Kan forsamlingen godta at vi setter strek nå? Det kan vi, da er strek satt. Da er det Torbjørn Bongo sin tur, vær så god.

Rep. nr. 63 - Torbjørn Bongo, Norges Offisersforbund:

Dirigent, ærede forsamling. Hva lærte vi i fjor? Vi erfarte i hvert fall en ting, den første streiken i staten på 28 år. Ja, vi er klar til streik 2 år på rad, hvis vi må. I Offisersforbundet er vi for frontfagsmodellen. Vi er for en fornuftig lønnsdannelse med tilpassing av den økonomiske utviklingen og vi er for Holden 3. Som det står under punktet, krav til den økonomiske politikken, er vi også for en organisert lønnsdannelse. Det skal være organisert i etaten vår, i forsvaret og det skal være organisert i staten. Vi har også en forventning om at det skal være organisert i samfunnet som helhet. Når vi følger med ned på lønnsutviklingen i nedgangstider, så forventer vi å følge med opp i oppgangstider. Frontfagsmodellen må gå begge veier. Vi i Offisersforbundet er forberedt på at det skal være reelle forhandlinger i staten også. En ting vi ikke kommer til å vike på er prinsippene.

Holden 3 blir spennende. Men kjære LOs ledelse, mens vi venter på den, så har vi forventninger om at dere tar en prat med våre kamerater sånn at de også forstår prinsippet, så vi i år slipper å streike i staten for å få dette prinsippet til våren. Da vil jeg bare dirigent avslutningsvis få si, vi i Offisersforbundet støtter selvsagt innstillingen fra Sekretariatet. Takk.

Gerd Kristiansen:

Takk Torbjørn. Da er det Ove Toska sin tur og Mimmi Kvisvik kan gjøre seg klar.

Rep. nr. 6 - Ove Toska, EL & IT Forbundet:

Takk dirigent, kamerater. Det var mye bra i uttalelsen du la frem her i dag, Roar. Du var innom mye positivt i innledningen, så takk for det.

Jeg skal først si litt om det bakteppe og den reallønssituasjonen som du var innom. Det var mye positivt i den, det er ingen grunn til å legge skjul på det. Det er noen underliggende tall som er grunn til bekymring. 4% i snitt er fantastisk, men hvis vi ser under disse tallene, er det bransjer i dag som ligger betydelig under den, noe som også fremkommer i statistikken. Det er bransjer som på tross av stor aktivitet faktisk sliter med en betydelig grad av sosial dumping. Disse tingene ser vi henger igjen, ikke bare rammes bransjen med sosial dumping, men de som blir innleid får en dårlig lønnsutvikling, men hele bransjen blir faktisk hengende etter i den tilsvarende lønnsutviklingen. Dette er forhold som vi må ha stort fokus på, og som vi må jobbe ytterligere med fremover.

Jeg kommer fra EL & IT Forbundet, og har jobbet mot sosial dumping i nesten 10 år. Jeg begynner å bli ganske lei av nesten daglig å jobbe med folk som sliter med virkningene av dette. Du var inne på et viktig verktøy i forhold til allmenngjøring. På tross av at vi var tidlig ute i forhold til å få på plass nettopp verktøyet med allmenngjøring, har vi faktisk opplevd å mistet verktøyet i forhold til områder der vi hadde allmenngjøring. Dette med å sette fokus på beviskravene i forhold til dokumentasjonskravene er særdeles viktig for oss. Det er tungt å få folk til å stå fram og erkjenne sosial dumping og det presset de utsettes for. Det er veldig viktig å få dette på plass. Vi er trygge på at regjeringen følger dette opp i nær fremtid.

Jeg nevnte også uttalelsen. Jeg har som dirigenten referert opp, levert inn et forslag i forhold til det som går på den økonomiske situasjonen, og det varselet som bankene har gitt i forhold til renteøkningen. Jeg må si det var særdeles god å se Stein Reegård var knallhardt ute i Dagens Næringsliv og satte skapet på plass i forhold til dette. Det er også viktig at dette følges opp i større sammenheng. Derfor har jeg tillatt meg å fremme et forslag i forhold til dette.

Dere kjenner til at økning av renter rammer usosialt. De som har mindre fra før, i tillegg er det industrien og samfunnet for øvrig som får problemer i forhold til økt rentenivå. Dette gir grobunn for et såkalt kronevalg. Vi husker tilbake til 2001, der tusenvis av arbeidsplasser i eksempelvis industrien forsvant, da Norges Bank satte unødvendig opp renten. Vi må for all del unngå å komme i en slik situasjon på ny. Derfor dirigent har jeg levert inn dette forslaget, og håper at jeg kan få tilslutning på det. Takk.

Gerd Kristiansen:

Takk skal du ha Ove. Nå er det Mimmi Kvisvik sin tur. Venke Heimdal kan gjøre seg klar.

Rep. nr. 133 - Mimmi Kvisvik, Sekretariatet:

Dirigent, representanter. Takk for innledningen Roar, din siste tariffinnledning, jeg synes det er litt underlig. Innledningen til Roar var innholdsrik og den inneholdt mange og viktige temaer. Det er sikkert ikke overraskende for deg Roar, at jeg synes den burde inneholdt mer likelønn. Det er ikke så lett når tallene ikke har kommet. Jeg synes skissen er bra i forhold til likelønn, som faktisk er det viktigste.

Først henviser skissen til Scheie, NOU 2012:15 politikk for likestilling. Denne NOUen henviser igjen til likelønnskommisjonen. Skissen påpeker utfordringer knyttet til deltid, med krav om lovfestet rett til heltid. Likelønnsmessig er dette kanskje ett av de viktigste kravene, og i så fall kan vi godt følge opp Sigbjørn Johnsen 100 timer mer.

Videre må lav- og likelønnsprofil på sentrale og lokale tillegg prioriteres. Utfordringen knyttet til det kjønnsdelte arbeidsmarkedet er viktig, kanskje noe av det aller viktigste.

Skissens kapittel om lønnsfordeling, sier avslutningsvis at det må gis uttelling for god kompetanse i kvinneledende yrker, og at lønnsforskjellene mellom privat og offentlig sektor må reduseres. Dette er sammen med de ulike likestillingstiltak, som for eksempel pappapermisjon, nødvendig byggesteiner for likelønn. Når likelønnsstillingen kommer i mars, er det ganske sikkert sånn som jeg tror, at vi ikke er i mål med likelønnsutfordringen. Er vi det, må det ha skjedd en hel revolusjon. Vi må stå på helt til mål, og det kan ta tid. Her handler det om stayerevne. Dette er viktig for FO og våre medlemmer, med høyere utdanning som stort sett jobber i offentlig sektor, og i hovedsak er kvinner.

Sist men ikke minst kjære representanter, er dette viktig for LO med 52% kvinnelige medlemmer. La oss vinne likelønnskampen.

Gerd Kristiansen:

Takk skal du ha Mimmi. Da er det Venke Heimdal sin tur, Lene-Britt Johannesen kan gjøre seg klar.

Rep. nr. 4 - Venke Heimdal, EL & IT Forbundet:

Kamerater. Jeg har et forslag til punkt 5, pensjon. Den største gruppen av arbeidstakere, greier ikke å jobbe frem til de er 67 år. Om ordet solidaritet betyr noe, må LO ved tariffoppgjøret i 2014 stille krav om en pensjon som nærmer seg 2/3 av tidligere lønn og for de som er nødt til å gi seg før de er 67 år. Jeg foreslår herved å stryke fra 67 års alder under punkt 5 på pensjon. Det som står her nå, er at 2/3 av tidligere lønn i pensjon fra 67 år, får de 46% av tidligere lønn, om man ikke greier å jobbe lengre enn til man er 62 år. Jeg håper at Representantskapet støtter forslaget. Takk.

Gerd Kristiansen:

Takk skal du ha Venke. Da er det Lene-Britt sin tur, og Rolf Bersås kan gjøre seg klar.

Rep. nr. 103 - Lene-Britt Johannesen, Vestfold fylke:

Dirigenter, representanter. Det var en bred innledning, og det er mange ting en kunne ha lyst til å mene noe om, men tiden strekker ikke til. Jeg har valgt meg ut 2 punkter som jeg synes det var verdt å bruke talerstolen til.

I forhold til den tariffpolitiske uttalen, så går ikke jeg inn i den. Jeg går inn på 2 punkter som ble nevnt ved din innledning Roar.

Det ene var i forhold til konflikter. Da snakker vi om historie. Det var en del konflikter i stat og kommune og om dette var nødvendig. Det jeg tenker er at det burde kanskje vært unødvendig, men alle konflikter vi går inn i der og da er nødvendig, eller så hadde man ikke brukt ressurser på dette. Jeg synes det er viktig å si dette fra denne talerstolen hvor "kremen" av LO sitter, at vi bør gi ros til de medlemmene som faktisk går ut i konflikt etter konflikt.

Det er ett stort apparat som det skal jobbes i forhold til, for å motivere medlemmene ute til å ta den jobben det er, som er en belastning å ta. Vi bør kanskje ikke si for ofte at streiken var unødvendig, det opplever jeg som demotiverende, hvis man skal være nødt til å gå ut i en konflikt senere.

Jeg vil bruke litt tid i forhold til det som ble sagt om ungdom ut i arbeidslivet. Vi har fått mange nye ungdomsmedlemmer i LO, som er fantastisk. Hadde vi ikke fått dette, ville vi dø på rot etter hvert, gjennomsnittsalderen her er ikke direkte lav. Det vi må være veldig opptatt av som den største arbeidstakerorganisasjonen, er å sørge for lærlingeplasser. Vi ønsker fagarbeidere ut i arbeidslivet. Vi må gjøre den jobben det er å gjøre ute i den enkelte bedrift og kommune for å sørge for nok lærlingeplasser til de som skal ut i arbeid. Der har vi nok en vei å gå fortsatt.

Utfordringen, hvis en tenker helsefagarbeider, som det er mye snakk om, er om de skal gå ut i deltid. Det er utfordrende i seg selv, et ungt menneske med utdanning, som ønsker å gjøre en god jobb i forhold til de brukerne som er innenfor faget, så får man ikke en lønn å leve av en gang. Det er en skam. Vi jobber nå i forhold til heltid som en rettighet, dette har vi gjort i mange år. Jeg håper vi klarer å få lovfestet det, så vi slipper å sloss om de samme tingene år etter år. Det er ille for de av våre ansatte ute som ikke har muligheten til å jobbe heltid og som ønsker dette. Det er kanskje enda værre for de av våre unge som skal etablere seg i det markedet som er nå og ikke får en lønn å leve av. Det er den største utfordringen som LO har, den håper jeg vi kan stå sammen om, både i privat og offentlig sektor. Takk.

Gerd Kristiansen:

Takk skal du ha Lene-Britt. Da er det Rolf Bersås sin tur. Eva Jenssen som er den siste på talemata kan gjøre seg klar.

Rep. nr. 107 - Rolf Bersås, Rogaland fylke:

Dirigenter, Representantskap. Først vil jeg takke Roar, veldig bra i alle momentene han tok opp. I forhold til det han sier, synes jeg det er rart at ikke 75% av Norges befolkning stemmer rødgrønt.

I forhold til hva Roar sa i sin innledning, vil jeg spille litt ball over til Mette Nord og Raymond Johansen som er her i dag.

Det som er et stort problem at Arbeidstilsynet ikke har nok ressurser. Vi avdekker grisete adferd gang på gang. Folk i kummerlige forhold, gode boforhold er jo noe som ligger i arbeidsvilkårene. Dette må tas tak i, og gis sanksjoner for, det kommer på nye ting hele tiden, dette er viktig. Fellesforbundet, EL & IT Forbundet og andre forbund har jobbet mot sosial dumping på harde livet hele tiden. Det kommer mye bra ut av dette og regjeringen leverer mye bra, vi må bare fortsette å levere kontinuerlig så blir vi enda mer begeistret alle sammen fremover.

I forhold til forslaget mitt, så synes jeg at de som kommer til Representantskapet i 2014 og 2016 skal få avgjøre dette. Da synes jeg det er et ufarlig forslag jeg har levert i forhold til det. Jeg håper at Representantskapet slutter seg til forslaget mitt. Tusen takk.

Gerd Kristiansen:

Takk skal du ha Rolf. Da er det Eva Jenssen sin tur. Deretter får vi en oppsummering fra Roar.

Rep. nr. 68 - Eva Jenssen, Norsk Arbeidsmandsforbund:

Representantskapet. Jeg tok ordet nå, for jeg ser at Raymond Johansen sitter i salen. Jeg vil at han skal ta med seg noen ord i fra meg. Jeg var på en tur i Nord-Trøndelag i forrige uke. Vi stoppet på et anlegg, hvor vi har en maskinbedrift organisert. Kjempe fine forhold, brakkeriggen var bra, folk var fornøyd. Så kjører vi på andre siden av veien, der står det en ny brakkerigg, der var det et norsk selskap som hadde polakker til å arbeide for seg. Mens vi var der kom det også 3 serbere, som bodde i et hus lengre oppe i dalen, det fikk vi ikke se. De hadde 10,50 euro i timen. De arbeidet 4 uker i strekk, så hadde de 2 uker fri. De hadde stått ute på lørdag, og da var det minus 34 grader, hvor det støpes broelementer. Det som skremmer meg, er at Statens Vegvesen er oppdragsgiver, og jeg lurar på hvor er Statens Vegvesen og hva gjør dem? Ønsker å høre med Statens Vegvesen og få de til å ta en tur til Harran. Takk.

Gerd Kristiansen:

Takk skal du ha Eva. Da skal Roar oppsummere, vær så god.

Roar Flåthen:

Takk for debatten. Jeg skal kommentere litt av de forskjellige innspillene. Det er mange som hat tatt opp dette med sosial dumping, ikke minst Eva. Hennes eksempel er noe vi oppdager mange plasser. Vi finner alltid eksempler på hvor lønninger og boforhold er helt uakseptable, både etter norsk standard og tariff, som vi må vi ta tak i. Jeg tror vi kan gjøre den erkennelsen at den jobben mot useriøsitet og sosial dumping blir vi aldri ferdig med. Det vil være en sentral sak for oss i fagbevegelsen for alltid. Det var sånn på 70 og 80 tallet, det var kontraktører og innleide bedrifter osv., så lenge jeg har vært aktiv tillitsvalgt har jeg jobbet med dette området på en eller annen måte i en eller annen innfallsvinkel.

Nå har vi en utfordring som er større, vi har stor arbeidsinnvandring i Norge. Vi er nok det nordiske landet som har flest og størst arbeidsinnvandring pr. yrkesaktive. Island var nok det landet som var desidert størst før, men etter krisen har de reist andre steder, blant annet til Norge. Det er grunnen til at mange islendinger er kommet til oss. Det har noe med at vi har stor aktivitet i økonomien, og har hatt behov for arbeidskraft i mange bransjer gjennom mange år. Hvis vi gjør den erkennelsen, at dette er en jobb vi må gjøre kontinuerlig. Erkjenne at vi i fagbevegelsen har et spesielt ansvar for å gjøre nettopp denne jobben, hver eneste dag, sånn som mange av dere gjør. Jeg ser flere av dere som sitter her i dag, jobber med sosial dumping som hovedarbeidsoppgave og kan dette til fingerspissene. Det har som jeg sa innledningsvis og som debatten også hat tatt tak i, fått levert mye verktøy av denne regjeringen i forhold til hva vi har ment vært nødvendig. Det betyr at vi i tillegg til Allmenngjøringsinstituttet, har veldig bra verktøy etter hvert, for å møte dette. Vi har fått inn i tariffavtalen likebehandlingsprinsippet. Det gjør at en eventuell borgelig regjering får det vanskelig med å snu opp ned på det vi har fått til, knyttet til vikarbyrådirektivet, og at vi har tariffestet likebehandlingsprinsippet. Det er helt utrolig at det gikk som det gikk, når vi ser hvordan norsk industri og NHO reagerer i ettertid og de ser konsekvensene av dette.

Vi er nødt til å bruke dette verktøyet for det dette er, i det daglige. Jeg mener ut i fra den kunnskapen jeg har, både i forhold til Norden og Europa, at vi har det beste verktøyet for å angripe sosial dumping i Norge. Da legger jeg Allmenngjøringsinstituttet til grunn som en del av dette.

Derfor er det utrolig viktig at vi LO sentralt og forbundene legger stor vekt på å skolere tillitsvalgte ute på bedriftene, for å bruke disse verktøyene. Være klar over arbeidsmiljølovens bestemmelser og grunnlag for i det hele tatt å kunne drive innleie og den muligheten de har for å ha innsyn osv som vi har fått. Vi har et system som gjør at lokale tillitsvalgte på bedriftene, har noen å henvende seg til og som kan litt mer og kan støtte opp om, da snakker jeg om de lokale leddene til forbundene, som er viktig i denne sammenheng. Det er satt i gang både i forbundene og LO sentralt med å lage materiell. Vi har bevilget 4,5 millioner så langt i OU-fondet, som skal gå til å skolere lokale tillitsvalgte. Vi har et ansvar og en oppgave med å følge opp dette. Jeg er overbevist om at det er bare LO som kan greie denne jobben. Når jeg snakker om LO så er det dere jeg snakker om, sammen med oss sentralt.

Det du tar opp Steffen, med problemstillingen om lavtlønnede, er jeg veldig glad for det du sier. Det er alltid en problemstilling på hvordan man skal innrette ett lavtlønnstillegg. Det er ikke noe tvil om, hvis man ser på hva vi har gjort i de seneste tariffoppgjørene, både med å styrke garantiordningene i en del sammenheng, regulering av minstesatsene i overenskomstene, lavtlønnstillegg og lavtlønninnretningene, kan vi stille oss spørsmål om hvor vi ville vært hvis vi ikke hadde gjort det. Da ville lønnsforskjellene vært enda større og de lavtlønnede ville tjent enda dårligere og useriøsiteten ville vært enda større. Derfor er det viktig, som det pekes på, hvordan skal man innrette dette, skal det brukes bedriftsinterne. Vi har hatt forskjellig modeller i gjennom årene, men i den senere tid har man falt ned på å bruke 90% for alle overenskomster med og uten lokale forhandlinger. Bare det i seg selv har vært ganske tøffe forhandlinger med arbeidsgiverne for å få til. Alle overenskomster under 90% skal ha lavtlønnstillegg, selv om de har lokale forhandlinger. Dette gjør vi fordi vi vet at lokale forhandlinger på mange av overenskomstene er symbolske, det skjer veldig lite. Jeg foreslår Steffen, at vi oversender dette forslaget til Sekretariatet. Denne diskusjonen om innretning, skal vi ha i delegasjonen før vi starter forhandlingene. De signalene som du gir tar vi med i den diskusjonen.

Når det gjelder Rolf, foreslår jeg at vi avviser det forslaget. Det er fordi du var opptatt av at det ikke skulle ligge noen føringer i skissen. Skulle vi vedta forslaget ditt, kunne vi fort legge føringer. Det er dette forumet som vedtar om ett år, om vi skal ha samordnet eller forbundsvis oppgjør. Det må vi vedta når vi ser hva slag krav vi stiller. Hvis vi stiller et krav som tilsier at hele fellesskapet må stille seg bak, og vi må bruke hele fellesskapets styrke for å få gjennomslag, sånn som vi gjorde i 2008, velger vi samordnet oppgjør. Hvis vi ikke har behov for dette, velger vi forbundsvis, det er som regel forbundsvist vi velger. Jeg skal ikke gi råd om hva dere skal gjøre om ett år, det skal dere finne ut av selv, men det er dette demokratiet vi har Rolf, dette bestemmer vi der og da. Intensjonen er bra, men jeg tror vi må avvise forslaget som sådan.

Da er det fra Venke. Det vil jeg også foreslå at vi avviser, ikke fordi intensjonen i forslaget ikke skal diskuteres. Men å flytte den 67 års grensen uten videre nå, som har vært hele utgangspunktet for LO sitt pensjonskrav. Også i forhold til å prøve å harmonisere private pensjoner opp i mot offentlige pensjoner, slik at forskjellene mellom de offentlig og private pensjonene ikke skal være så store, der har 67 års grensen vært sentral. Jeg kan lov deg at det er flere enn deg som er opptatt av denne diskusjonen, og den skal fortsette videre.

Jeg foreslår at vi avviser dette nå. Skal vi vedta dette har det en del konsekvenser som vi ikke kan redegjøre for nå. Det vil være et ganske så ambisiøst forslag i forhold til den situasjonen vi står ovenfor. Det betyr at bare det å kunne ha og sikre 2/3 pensjon ved 67 år for alle i privat sektor, er ett kjempeløft. Jeg skjønner hva du sier, men jeg mener det er riktig at vi har den posisjonen foreløpig, fordi det er et stort løft i dette kravet.

Når det gjelder Ove, han er alltid opptatt av det finansielle og finanssektor. Det var ikke overraskende at du hadde noe denne gangen og. Jeg er enig i det du sier, men jeg vil foreslå å be om fullmakt til å redigere noe inn av intensjonene i skissen. Jeg har lyst til å si at vi har i dag en veldig hyggelig rente. Den er preget av den økonomiske situasjonen som er rundt oss. Det er lav rente på grunn av den økonomiske situasjonen i mange land. Det gjør at kjøpekraftsøkningen som vi nå har på over 3% i 2012, med lav inflasjon og rente, er en gunstig situasjon. Vi har hatt en lav rente gjennom mange år, på grunn av situasjonen rundt oss, så vi må nok regne med at det på ett eller annet tidspunkt kommer til å bli annerledes. Jeg husker da jeg bygde hus, fløy renta plutselig opp til 14%, det var ikke bare enkelt det heller. Dette vil variere, men intensjonen i dette med å gi signal til bank- og finanssystemet at de ikke bare kan "lesse" alle ting over på kundene og renta, dette er en god innfallsvinkel. Hvis du er enig i dette, så får vi fullmakt til å redigere inn et tillegg i det ene avsnittet.

Det var forslagene. Jeg takker for debatt, så overlater jeg resten til deg Gerd.

Gerd Kristiansen:

Takk skal du ha Roar. Da går vi rett på de forslagene som vi har.

Det første er Steffen Høiland sitt forslag, hvor Roar forslo at vi skulle oversende til Sekretariatet. Kan Representantskapet tilslutte seg dette? Det kan vi.

Så er det Rolf Bersås sitt forslag, dette med samordnet kontra forbundsvise oppgjør. Der foreslår vi at dette avvises. Skal vi ta en avstemming på det, vil du det Rolf? Da gjør vi det. De som stemmer for Rolf Bersås sitt forslag viser det med stemmetegn, her stemmes. Forslaget fikk en stemme.

Da er det Ove Toska sitt forslag. Der foreslår vi at Ledelsen får fullmakt til å innarbeide dette i skissen på den måten som Roar redegjorde for på talerstolen. Kan Representantskapet tilslutte seg det? Det kan vi. Takk for det.

Så er det siste forslaget fra Venke Heimdal, der hun foreslår i punkt 5 siste avsnitt linje 2, at vi skal stryke fra 67 års alder. Skal vi ta en avstemming på det? Det skal vi. De som støtter forslaget viser det med stemmetegn, her stemmes. Det falt med et overveldende flertall for Sekretariatets forslag.

Er dere enig i at vi kan ta opp hele skissen? Det kan vi, er det noen som vil stemme i mot den? Det er det ikke, da har vi vedtatt hovedlinjene for mellomoppgjøret for 2013.

Da er min jobb som dirigent over, så da overlater jeg klubba til deg Roar, vær så god.

Avslutning

Roar Flåthen:

Takk skal du ha, takk for en god møteledelse. Takk til dere alle for at vi har fått en god debatt og gode vedtak. Så ses vi i april, da vi forhåpentlig vis skal ta stilling til dette oppgjøret. Vi har ambisjoner om å få til en forhandlingsløsning som vil komme før påske. Går ikke det, blir det mekling etter påske, og vi må finne et nytt tidspunkt for Representantskapsmøte, men det kommer vi tilbake til. Takk skal dere ha, og da er møtet avsluttet og vel hjem.

Ajourført: 19.02.13

Navnefortegnelse over representanter

Til

LOs Representantskapsmøter 19.02.13

ARBEIDERBEVEGELSENS PRESSEFORBUND (APF)

1. Tore Sjølie

EL & IT FORBUNDET (EL & IT)

2. Vidar Hennum
3. Monica Derbakk
4. Jan Olav Andersen
5. Venke Heimdal
6. Ove Toska
7. Svein Davidsen

FAGFORBUNDET

8. Mildrid Finnehaug	Vararepresentant	Ikke møtt
9. Elin Veimo		
10. Jan Helge Gulbrandsen		
11. Bjarne Robstad	Vararepresentant	
12.	Forfall representant og vararepresentant	
13. Tor Dahle	Vararepresentant	Ikke møtt
14. Stein Gulbrandsen		
15. Arne Granvoll	Vararepresentant	
16. Anne Green Nilsen		
17. Roger Heimli		
18. Svend Morten Voldsrud	Vararepresentant	Ikke møtt
19. Hanne Arntzen		
20. Ole Gustav Haavold		
21.	Forfall representant og vararepresentant	
22. Karin M. Mathisen		
23. Ingvild Bø Moberg	Vararepresentant	Ikke møtt
24. Ola Harald Svenning	Ikke møtt	

FELLESFORBUNDET (FF)

25. Petter Vellesen		
26. Gunn-Aina Sønsteby		
27. Hans-Christian Gabrielsen		
28. Edvard Ryholt	Vararepresentant	Ikke møtt
29. Roald Stykket		
30. Steffen Høiland		
31. Jørn-Henning Eggum		
32. Atle Tranøy		
33.	Forfall representant og vararepresentant	

34. Synøve Bergan	
35. Jan Oddvar Johnsen	Vararepresentant
36. Jaran Dybedahl Martinsen	Vararepresentant
37. Halvor Langseth	

FELLESORGANISASJONEN (FO)

38. Kenneth Larsen	Vararepresentant
39. Tone Faugli	
40. Ellen Galaasen	
41. Ivar Kvadsheim	Vararepresentant

FORBUNDET FOR LEDELSE OG TEKNIKK (FLT)

42. Ulf Madsen
43. Aud Sissel Birkeland
44. Trygve Westgård

HANDEL OG KONTOR I NORGE (HK)

45. Peggy Hessen Følsvik	
46. Bjørn Mietinen	
47. Roy Kristiansen	Vararepresentant
48. Sonja Hjelvik	
49. Else Johansen	
50. John Sanden	
51. Jan Roger Hansen	Ikke møtt
52. Johnny Egilstad	
53. Knut Bekkevold	

INDUSTRI ENERGI (IE)

54. Lill-Heidi Bakkerud	Ikke møtt
55. Astrid Refsdal Henden	
56. Kate Sommerville	Vararepresentant
57. Nina Helland	Vararepresentant
58. Steinar Nordahl Pedersen	
59. Irene Sandhåland	
60. Marit Lorentsen	

MUSIKERNES FELLESORGANISASJON (MFO)

61. Wenche Høidal Husom	Vararepresentant	
62. Bengt Norbakken	Vararepresentant	Ikke møtt

NORGES OFFISERSFORBUND (NOF)

63. Torbjørn Bongo

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND (NAF)

- 64. Helge Haukeland
- 65. Kjell Norman Borglund
- 66. Janita Blomvik
- 67. Karl M. Appelkvist
- 68. Eva Jenssen

NORSK FENGSELS- OG FRIMSORGSFORBUND (NFF)

- 69. Rita Bråten Vararepresentant

NORSK JERNBANEFORBUND (NJF)

- 70. Jane Brekklus Sæthre
- 71. Jomar Kvitland

NORSK LOKOMOTIVMANNSFORBUND (NLF)

- 72. Rolf Juul Jørgensen

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND (NNN)

- 73. Anne Berit Aker Hansen
- 74. Akhtar Hussain Ikke møtt
- 75. Forfall representant og vararepresentant
- 76. Ann Kristin Kvaløund
- 77. Forfall representant og vararepresentant

NORSK POST- OG KOMMUNIKASJONSFORBUND (NPK)

- 78. Ingeborg Anne Sætre
- 79. Forfall representant og vararepresentant
- 80. Thore Strøm Vararepresentant

NORSK SJØMANNSFORBUND (NSF)

- 81. Anita Furuvik Ikke møtt
- 82. Ann Jorunn Olsen Vararepresentant Ikke møtt

NORSK TJENESTEMANNSLAG (NTL)

- 83. Pål Kjærstad Vararepresentant
- 84. Anita Busch
- 85. Bjørn Halvorsen
- 86. Helge Løbergli
- 87. Hanne Nordhaug
- 88. Fredrik Oftebro
- 89. Kari Paulsen Vararepresentant

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND (NTF)

- 90. Dag-Einar Sivertsen Vararepresentant
- 91. Terje Samuelsen
- 92. Magne Mathiassen
- 93. Nina Risinggård

NORSKE IDRETTSUTØVERES SENTRALORGANISASJON (NISO)

- 94. Joachim Walltin

SKOLENES LANDSFORBUND (SL):

- 95. Anne Finborud

NORSK MANUELLTERAPEUTFORENING (NMF)

- 96. Peter Chr. Lehne Ikke møtt

ØSTFOLD FYLKE

- 97. Åge Hansen

OSLO FYLKE

- 98. Roy Pedersen

AKERSHUS FYLKE

- 99. Iren Bekkevold

HEDMARK FYLKE

- 100. Helene Harsvik Skeibrok

OPPLAND FYLKE

- 101. Størk Sigurd Hansen

BUSKERUD FYLKE

- 102. Terje Berghagen

VESTFOLD FYLKE

- 103. Lene-Britt Johannesen

TELEMARK FYLKE

- 104. Vidar Stang

AUST-AGDER FYLKE

105. Anne Kari Mentzoni

VEST-AGDER FYLKE

106. Forfall representant og vararepresentant

ROGALAND FYLKE

107. Rolf Bersås

HORDALAND FYLKE

108. Ørjan Myrmel

SOGN OG FJORDANE FYLKE

109. Berner Midthjell

MØRE OG ROMSDAL FYLKE

110. Ingen representant

SØR-TRØNDELAG FYLKE

111. Forfall representant og vararepresentant

NORD-TRØNDELAG FYLKE

112. Leif-Ketil Lorentsen

NORDLAND FYLKE

113. Tor Sæther

TROMS FYLKE

114. Anne Britt Fallsen

FINNMARK FYLKE

115. Øystein Hansen Ikke møtt

SEKRETARIATET

116. Roar Flåthen
117. Gerd Kristiansen
118. Tor-Arne Solbakken
119. Ellen Stensrud
120. Erna Hagensen
121. Hans O. Felix
122. Jan Davidsen
123. Geir Mosti
124. Arve Bakke
125. Anders Skattkjær
126. Sture Arntzen
127. Leif Sande Ikke møtt
128. Jan-Egil Pedersen
129. Tone Rønoldtangen
130. John Leirvaag Forfall

VARAREPRESENTANTER TIL SEKRETARIATET

131. Trine Lise Sundnes
132. Kristian Tangen Forfall
133. Mimmi Kvisvik
134. Odd Christian Øverland Ikke møtt
135. Roger Hansen
136. Jonny Simmenes
137. Kjell Atle Brunborg
138. Jacqueline Smith
139. Renee Rasmussen
140. Egil Andre Aas
141. Stein Grøtting

HK FAGBEVEGELSE

142. Mie Opjordsmoen Ikke møtt

AOF NORGE

143. Tove Johansen Ikke møtt

LOs KONTROLLKOMITE

144. Steinar Karlson Forfall
145. Tom Røisi
146. Kristin Nielsen
147. Kjell Mjaatvedt

SAMARBEIDSKOMITEEN LO/DNA

148. Jens Stoltenberg
149. Helga Pedersen Forfall
150. Raymond Johansen
151. Finn Jota

SØRMARKA AS

152. Joseph McCarthy Forfall

GJESTER – TIDLIGERE TILLITSVALGTE I LOs LEDELSE

153. Utgå
154. Ole Knapp Forfall
155. Leif Haraldseth Forfall
156. Svein-Erik Oxholm
157. Esther Kostøl
158. Yngve Hågensen Forfall
159. Jan Kr. Balstad
160. Evy Buverud Pedersen
161. Gerd-Liv Valla Forfall
162. Finn Erik Thoresen Forfall
163. Utgå

LOs DISTRIKTSKONTORER

164. Ulf Lervik Forfall
165. Kari Hauge
166. Hege Søberg - Forfall / 188 Odd Erik Kokkin
167. Iver Erling Støen
168. Jan Petter Gundersen Forfall
169. Kim-Louis Belaska
170. Irene B. Haukedal
171. Agnes Norgaard
172. Elisabeth Haaversen Forfall
173. Øystein Hansen
174. Roger Pilskog
175. Arvid O. Langeland
176. Kari Hoset Ansnes
177. Christiane Solheim
178. Rune Hallstrøm
179. Rita Lekang Forfall
180. Synnøve Søndergaard
181. Bjørn Johansen

LOs ANLEGGSKONTOR I HAUGESUND

182. Kåre Karlsen

LOs OFFSHOREKONTOR I STAVANGER

183. Arne Larsen-Fløisvig Forfall

LO-KONTORET I BRUSSEL

184. Knut Arne Sanden

LO-AKTUELT

185. Svein-Yngve Madssen

KARTELLENE

186. Klemet Rønning-Aaby

ERNST & YOUNG

187. Kjetil Andersen Forfall

